

Patrullen Swampens äventyr - Scoutlagen

Katarina Linderborg, Ockelbo SMU, 2009 7

7 En scout känner ansvar för sig själv och andra

Patrullen Swampen var ute på en spårning. Med hjälp av karta och kompass skulle de hitta till de olika kontrollerna. Det var spännande att se hur många kontroller de skulle hitta innan det blev för mörkt att vara ute i skogen. Niko tyckte inte det var så roligt. Han kan allt om spårtecken; pilar, kryss, brevpilar och att målet är nått, men karta och kompass har han aldrig förstått. För det första vet han inte vad som är upp och ner på kartan och när han väl lyckats med det så ska kompassen läggas åt rätt håll. Nej, det där med karta och kompass det har ledarna hittat på för att vara elaka tycker Niko. Spårtecken är mer scoutmässigt.

De andra i Swampen har lättare med orientering och det viktiga för att hitta rätt i skogen är att patrullen håller ihop. Då kan ju även den som inte kan så mycket hitta fram.

När de kom fram till femte kontrollen upptäckte de att Niko inte var med.

- Var är Niko, frågade Evelina.
- Han kommer väl, sa Simon.
- Har vi gått ifrån honom hittar han oss inte igen, sa Evelina.
- Hur svårt kan det va' sa Simon.
- Väldigt svårt när man inte har karta och kompass.
- Det hade inte hjälpt honom ändå för han kan det ju inte.
- Vi måste gå tillbaka och leta efter honom, sa Evelina
- Då kommer vi sist. Han får skylla sig själv som inte hängde på oss.
- Patrullen ska alltid hålla ihop.
- Då får väl Niko se till att han håller ihop med oss då.
- Nu när han har kommit bort så måste vi leta reda på honom. Du vet väl vad det står i scoutlagen: En scout känner ansvar för sig själv och andra. Jag känner iallafall ansvar för Niko.

- Det gör jag med, sa Petter.

Jag med, fortsatte de andra och till slut övertalades Simon så att hela patrullen vände om och letade efter Niko. Mitt ute i skogen på en sten hittade de en gråtande Niko.

- Jag snubblade och ingen av er hörde när jag ropade, snyftade han. Sen visste jag inte åt vilket håll ni hade gått.

- Har du ont någonstans, frågade Evelina.

- Nej, nu kan jag hänga med er, men gå inte så fort är ni snälla.

Så fortsatte Swampen sin spårning och precis innan det blev helt mörkt kom de fram till målet och en eld där Johanna och Oskar satt och kokade mjölkchoklad till alla.

- Niko försvann men vi gick tillbaka och letade reda på honom, sa Evelina

- Va' bra att ni letade reda på honom, sa Johanna. Jag hade som andakt ikväll tänkt berätta en berättelse som Jesus berättade en gång. Den handlar om ett får som kom bort. En herde som hade hundra får upptäckte på kvällen att ett hade kommit bort. Fast han hade så många får så låste han in de 99 som var hemma och så gick han tillbaka ut och letade och letade och letade ända tills han hittade det bortsprungna fåret. Den här berättelsen berättade Jesus för att vi människor ska förstå att Gud tycker så mycket om varje människa att han också letar efter de människor han tappar bort.

- Gud kan väl inte tappa bort människor heller, sa Niko.

- Kanske inte, men vi människor kan ibland tappa bort Gud. När vi inte längre tror på honom är det som att vi blir borttappade och då brukar han leta efter oss och försöka få oss att förstå att han vill alltid vara med oss. Ett sätt han använde för att leta efter oss var att låta Jesus gå omkring på jorden och berätta om honom. Genom Jesus har vi också lättare att hitta fram till Gud.